

Zaimprovizowany balast

Nurek

Nurek jest zdrowym starszym mężczyzną, wykorzystującym swoją emeryturę do zwiedzania kraju w kamperze i nurkowania w różnych miejscach.

Nurkowania

Tego szczególnego dnia, nurek miał trudności z pływalnością, wnioskując, że była ona dodatnia. Kilukrotnie próbował utrzymać się w pobliżu dna, lecz był sfrustrowany wysiłkiem jaki temu towarzyszył. Aby spróbować uzyskać bardziej ujemną pływalność, umieścił dosyć duży kawałek koralu wewnątrz swojego mokrego kombinezonu.

Powikłania

Nie wiedząc czemu, jako dodatkowy balast wybrał koral parzydełkowca. Koral wywołał natychmiastową reakcję w jego dolnym rejonie brzucha i rozwinął ją w typowy dla parzydełkowców sposób: zaczerwienienie, silne swędzenie i odczucie pieczenia. Krótco po tym, nurek zakończył nurkowanie i mógł zająć się swoim urazem szybkim prysznicem i stosownym kremem przeciw swędzeniu.

Podczas następných dziewięciu miesięcy, sporadycznie pojawiały się oznaki i objawy żądła parzydełkowca. Wysypka pozostała, czasami pogarszając się mniej lub bardziej, a swędzenie i odczucie pieczenia z czasem stało się trudne do zniesienia. Dla mężczyzny, nie istniała żadna znacząca poprawa. W tym miejscu kontaktowała się z DAN, w celu uzyskania porady.

Uraz

Parzydełkowce są żyjącymi zwierzętami, typowo spotykanymi w wodach tropikalnych i subtropikalnych. Uzyskują nazwę koralu, ponieważ wydają się być podobne do koralu rafowego. Mimo iż koral prawdziwy oraz parzydełkowce (korale ogniste) są członkami grupy Cnidaria phylum i zawierają nematocysty, korale prawdziwe znajdują się w klasie koralowców (anthozoans), podczas gdy parzydełkowce w klasie stułbiopławów (hydrozoans). Parzydełkowce wydają się być bliżej związane z meduzą oraz innymi żądlącymi anemonami, niż z tworzącymi rafy koralowcami, powszechnie zwanymi koralami.

Szkielet parzydełkowca zawiera pory, w których rezydują czułki pokryte nematocystami (z żądlącymi komórkami), wywołujące typowe odczucie pieczenia. Parzydełkowce mogą przyjmować rozmaite kształty i wielkości: mogą wyglądać jak rogi jeleni, wielkie płetwy lub nawet małe bukszpany.

Reakcje

Ostre krawędzie koralu mogą powodować rany cięte, które pozwalają na wnikanie do ich wnętrza niewielkich fragmentów koralu, zawierających bakterie oraz toksyn uwalnianych przez nematocysty. W ciągu pierwszych 10 do 15 minut, może to wywoływać początkowy stan zapalny, który wielu ludzi zgłasza jako odczucie palenia – wielu raportuje, jakby ich skóra znajdowała się w ogniu.

Toksyny te mogą wytwarzać puchnięcie, swędzenie, wrażliwość i przedłużające się gojenie rany. Takie owrzodzenie może ulec infekcji, wymagającej opieki lekarskiej, jak również antybiotyku. Jeżeli żądło koralu nie zostanie odpowiednio potraktowane, objawy jak stan zapalny mogą trwać od kilku dni do kilku miesięcy.

Nurek może również doświadczać reakcji ogólnoustrojowej na infekcję wywołaną żądłem parzydełkowca: wrażliwości węzłów chłonnych i bólu stawów. U osób użądlnionych przez parzydełkowce mogą też pojawić się nudności, wymioty, gorączka, zimno lub zmęczenie.

Według informacji lekarza i autora, dr Carla Edmondsa, podanych w jego książce „Niebezpieczne stworzenia morskie”, zgłoszone były przypadki objawów neuropsychologicznych takich jak niepokój, depresja, bezsenność, słabość i apatia. Dr Edmonds sugeruje, że powaga objawów zależy od obszaru zatrucia, zaangażowanego w to gatunku oraz indywidualnej historii medycznej nurka.

Leczenie

Odpowiednie leczenie użądlenia przez parzydełkowce może początkowo obejmować ocet (kwas octowy) lub pastę z sody oczyszczonej, jeżeli ocet nie jest dostępny (nie jest zalecane jednoczesne użycie octu i sody oczyszczonej).

Każdy z tych środków może zmniejszyć pieczenie wywołane nematocystami.

Znajdujący się w wolnym obrocie krem hydrokortyzonowy może pomóc ulżyć mniej poważnym reakcjom zapalnym lub zaczerwienienia. Jeżeli reakcja jest bardziej poważna lub trwa, wówczas w celu ulżenia może być wymagany podawany doustnie prednison. W tym celu, należy udać się do lekarza i uzyskać receptę.

W „Przewodniku lekarskim do niebezpiecznego życia morskiego” („A Medical Guide to Hazardous Marine Life”), dr Paul Auerbach odradza użycie jakiegokolwiek spirytusu metylowego (np., płynu po goleniu), napoju alkoholowego lub rozpuszczalników organicznych, jak nafta, terpentyna lub benzyna. W przewodniku DAN do najczęściej zadawanych pytań z medycyny, dr Auerbach zaleca wstępne oczyszczenie zadrapania koralem przy pomocy wody z mydłem i zastosowanie neomycyny (Neosporin®), która może zmniejszyć ryzyko infekcji. Jeżeli jednak, miejsce uległo infekcji, zdecydowanie zalecane jest skorzystanie z pomocy lekarskiej. Pewne typy bakterii często znajdujących się w środowiskach morskich mogą stać się niebezpieczne, zwłaszcza dla osób z osłabionym systemem immunologicznym.